

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/86/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313210709
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5313210709.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: H. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, dieťa rodičov, matky: H. D., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/XX, XXX XX O. a otca: H. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, XXX XX O., zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária VARMUS s. r. o., so sídlom Palárikova 83, 022 01 Čadca, v konaní o návrhu otca na zníženie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 5P/92/2013-42 zo dňa 03. 04. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 5P/92/2013-42 zo dňa 03. 04. 2014 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh otca na zníženie výživného na maloleté dieťa zamietol. Súčasne vyslovil, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že otec svojím návrhom zo dňa 16.10.2013 žiadal súd, aby znížil výživné na jeho maloletú dcéru H. D., nar. XX.XX.XXXX a plnoletého syna H. D., nar. XX.XX.XXXX. Následne na pojednávaní zobral svoj návrh späť vo vzťahu k teraz už plnoletému synovi H. D.. Uviedol, že naposledy bolo o výživnom na maloletú H. rozhodované rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 8C/35/2010 zo dňa 09.12.2001, kedy súd určil na ňu výživné vo výške 150,00 Eur mesačne. V tom čase bol otec živnostník; v súčasnosti taktiež podniká na základe živnostenského oprávnenia, jeho príjem sa však znížil, čo vyplýva z jeho daňového priznania, keď mal základ dane vo výške 164.167,00 Kč a preplatok na dani vo výške 40.401,00 Kč. Zdravotný stav otca sa nezmenil, naďalej trpí cukrovkou, bol na EMG vyšetrení z dôvodu zdravotných problémov na nohách. V súčasnosti otec býva v prenajatom byte, ktorý vlastní jeho sestra, za ktorý jej platí sumu 30,00 Eur za elektrinu a nájomné vo výške 150,00 Eur mesačne. Okrem toho otec platí výživné na svojho dospelého syna H. v sume 200,00 Eur mesačne. Otec nemá vedomosť o tom, či jeho syn naďalej študuje na vysokej škole, keďže s deťmi podľa želania matky nekomunikuje. V súčasnosti otec s matkou v konaní o vypořádanie BSM, nevlastní žiaden majetok, nakoľko v rámci vyššie uvedeného konania sa ako účastníci s matkou dohodli, že polovicu rodinného domu prepíše na deti. Maloletá H. v súčasnosti navštevuje 9. ročník základnej školy. Otec výživné na ňu neplatí, ani sa s ňou nestretáva kvôli matke. Keď je matka v zahraničí, deti sú doma samé.

Prvostupňový súd citoval ust. § 26 ods. 1, § 78 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4, 5 a § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej aj „Zákon o rodine“) a konštatoval, vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že naposledy bolo o výživnom na maloletú H. rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu v Čadci sp. zn. 8C/35/2010 zo dňa 09. 12. 2010, ktorým bolo na ňu určené výživné vo výške 150,00 Eur mesačne. Maloletá H. v tom čase navštevovala 5. ročník základnej školy. V súčasnosti je maloletá v 9. ročníku základnej školy. Pripravuje sa na svoje budúce povolanie, na štúdium na strednej škole, na ktorú bude o nedlho robiť prijímacie skúšky, s čím matke sa jednoznačne zvýšia výdavky na dcéru.

Otec bol v čase posledného rozhodovania o výživnom, ako aj v súčasnosti je živnostníkom - podniká v Českej republike. Jeho základ dane za rok 2009 predstavoval sumu 392.153,00 Kč, vrátený mu mal byť preplatok na dani vo výške 33 957,00 Kč. V Slovenskej republike daňové priznanie nepodal. V tom čase otec býval spoločne s matkou a maloletými deťmi v spoločnej domácnosti. Aj keď vzťahy medzi rodičmi už boli rozvrátené, prispieval na domácnosť, kupoval drevo na kúrenie, zabezpečoval potraviny. Už v tom čase otec trpel na cukrovku, denne si pichal inzulín. V čase posledného rozhodovania o výživnom mal otec dve vyživovacie povinnosti, a to k maloletej H. a synovi H., ktorý navštevoval gymnázium. Z daňového priznania za rok 2012, podaného otcom v Českej republike, vyplýva jeho základ dane vo výške 164.167,00 Kč, preplatok na dani vo výške 40.401,00 Kč. Otec podal daňové priznanie aj na Slovensku, z ktorého vyplýva základ dane vo výške 2.949,00 Eur. Jeho cukrovka naďalej trvá, bol aj na EMG vyšetrení z dôvodu zdravotných problémov s cievami na nohách. Aj keď na syna H. otec naďalej platí výživné vo výške 200,00 Eur mesačne, nemá vedomosť, či syn t. č. chodí alebo nechodí na vysokú školu. Polovicu rodinného domu v rámci vyporiadania BSM otec prepísal na svoje dve deti.

Matka v čase posledného rozhodovania o výživnom mala základ dane za rok 2009 vo výške 2.667,00 Eur. Pracovala ako SZČO v oblasti stavebníctva. V súčasnosti matka pracuje v zahraničí, jej základ dane predstavoval sumu 36.508,90 Eur.

Na základe vykonaného dokazovania tak okresný súd dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného voči maloletej H. je nedôvodný z dôvodu, že táto v súčasnosti navštevuje 9. ročník základnej školy, pripravuje sa na svoje budúce povolanie, od septembra začne navštevovať strednú školu, a teda je jednoznačné, že matke sa zvýšia náklady na jej výchovu a výživu. Aj keď u otca došlo k zníženiu čistého mesačného zárobku otca od roku 2009, kedy jeho čistý mesačný základ predstavoval sumu 35.509,00Kč, kým v súčasnosti predstavuje sumu 17.047,00 Kč + 246,00 Eur súd I. stupňa bol toho názoru, že nedošlo až k takému výraznému zníženiu tohto zárobku, ktoré by odôvodňovalo aj zníženie výživného na maloletú, najmä s prihliadnutím na to, že maloletá pôjde študovať na strednú školu. Pokiaľ otec poukazoval na to, že žije sám a prenájom bytu ho vyjde mesačne na 180,00 Eur okresný súd zdôraznil, že aj pokiaľ býval v spoločnej domácnosti s matkou a maloletými deťmi, prispieval na túto domácnosť, a teda tiež mal výdavky s bývaním. Ak aj otec poukazuje na vysoké nájomné, ktoré platí za byt, súd mu odporučil (s ohľadom na to, že býva sám, nestretáva sa s maloletými deťmi, nekomunikuje s nimi), nájsť si byt, za ktorý by platil podstatne nižší nájom, čím by sa znížili jeho výdavky na bývanie. Otec tiež žiadnym dôkazom súdu nepreukázal, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k synovi H.. Výslovne na pojednávaní uviedol, že napriek tomu, že na neho výživné platí, nevie uviesť, či vôbec naďalej syn študuje, alebo sa už zamestnal. Pokiaľ ide o matku, táto pracuje v zahraničí, a jej zárobok sa od posledného určenia výživného výrazne zvýšil, no na úkor toho, že deti zostávajú doma samé, keďže matka musí tiež nejakým spôsobom zabezpečiť príjem do rodiny.

Rozhodnutie o trovách konania okresný súd odôvodnil ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie.

Uviedol, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolateľ poukázal na právnu úpravu týkajúcu sa merita súdnej veci, pričom konštatoval, že prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní vôbec nevychádzal zo zárobkových pomerov otca dosiahnutých v roku 2013. Otec bol v roku 2013 v daňovej strate, ktorú dosiahol z toho dôvodu, že svete došlo k výraznému poklesu ekonomiky, a tiež z toho dôvodu, že jeho zdravotný stav mu nedovoľoval dosiahnuť vyšší príjem. Otec teda za rok 2013 vôbec nebol schopný platiť výživné na maloletú H.. Je preto pre neho nepochopiteľné, ako mohol súd I. stupňa dospieť k záveru, že na strane otca došlo k zníženiu jeho príjmu, ale nie až tak výraznému, ktoré by odôvodňovalo zníženie výživného na maloletú. Za rok 2012 dosiahol totiž otec podstatne nižší príjem, ako to bolo v roku 2009 (o viac ako 50%) a v roku 2013 dosiahol dokonca daňovú stratu. Z uvedeného je zjavné, že otec v roku 2013 nebol vôbec schopný platiť výživné na maloletú H. a v roku 2012 bol dôvod na zníženie výživného na maloletú pre jeho podstatný pokles príjmu. Pokiaľ ide o výdavky otca, tento platí mesačne nájomné a elektrinu vo výške 185,00 Eur, ktoré výdavky sú nevyhnuté pre život každého človeka. Úvaha súdu o tom, že otec si má možnosť nájsť iný byt, za ktorý by platil podstatne nižší nájom nie je ničím podložená. V tomto smere považuje otec rozhodnutie okresného súdu za arbitrárne. Pokiaľ okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že matke sa zvýšia náklady na výživu maloletej H., ktorá od mesiaca september 2014 začne navštevovať strednú školu, takýto jeho postup nie je v súlade so

zákonom, pretože súd ma prihliadať na skutočnosti, ktoré sú dané v čase rozhodovania súdu, a nie na skutočnosti, ktoré nastanú až v budúcnosti. Skutočnosť, že maloletá H. bude v budúcnosti navštevovať strednú školu, nemôže mať vplyv na rozhodnutie súdu o návrhu otca na zníženie výživného za obdobie, ktoré predchádza tejto budúcej možnej skutočnosti. Záver okresného súdu, že otec údajne žiadnym dôkazom súdu nepreukázal, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k synovi H., nie je správny. Z právoplatného súdneho rozhodnutia totiž vyplýva, že otcovi bola určená povinnosť platiť výživné na syna H. vo výške 200,00 Eur mesačne. Tento rozsudok doposiaľ nebol zrušený, ani zmenený a tiež z výpovede otca jednoznačne vyplýva, že otec si doposiaľ svoju vyživovaciu povinnosť platiť výživné na syna H. riadne plní. Pri rozhodovaní o návrhu otca na zníženie výživného za predchádzajúce obdobie na maloletú H., mal prvostupňový súd prihliadať aj na fakt, že otec v tomto období platil výživné aj na syna H., napriek tomu, že má podaný návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti k nemu.

Matka a kolízny opatrovník zostali v odvolacom konaní nečinní.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas, a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, preskúmal rozsudok okresného súdu z dôvodov uvedených v odvolaní, a v rozsahu podľa § 212 ods. 2 písm. a), b) O.s.p. a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) O.s.p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, a to z nasledovných dôvodov:

Zákon č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov v ust. § 62 a nasl. upravuje základné pravidlá pre určenie výšky výživného na dieťa. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane dieťaťa, jednak na strane povinného rodiča. Pri posudzovaní potenciality príjmov povinného rodiča (v prejednávanej veci otca) musí súd postupovať veľmi prísne a zhodnotiť všetky relevantné skutočnosti, ktoré sa v konaní preukážu. Snaha povinného znížiť vyživovaciu povinnosť na najmenšiu možnú mieru je zo zákona eliminovaná tým, že pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti (akejkol'vek) neprihliada len na jeho skutočné príjmy, ktoré v čase vyhlásenia rozhodnutia dosahuje, ale vychádza sa z jeho potenciálnych príjmov, teda príjmov, ktoré by mal, resp. mohol dosahovať pri existencii objektívne preukázaných skutočností (vek, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zameranie, zdravotný stav, schopnosti, prax, dopyt na trhu práce a podobne). V zmysle § 75 ods. 1 vety druhej Zákona o rodine na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Výživné stanovuje súd podľa stavu, ktorý tu bol v čase rozhodovania. Po rozhodnutí môže dôjsť k zmene odôvodnených potrieb oprávneného (napríklad v súvislosti s pribúdajúcim vekom, začínajúcou školskou dochádzkou, prípravou na budúce povolanie atď.), môže nastať i zmena v možnostiach a schopnostiach povinného (napríklad v dôsledku zmeny zárobku, pribudnutia či zániku vyživovacej povinnosti atď.). Ak sa tak stane, je možné vykonať novú úpravu výšky výživného, a to buď jeho zvýšením alebo znížením, alebo dokonca zrušením vyživovacej povinnosti. Z ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že hmotno-právnu podmienkou toho, aby súd mohol o výške výživného na dieťa opakovane rozhodnúť (či už schválením novej dohody, alebo autoritatívnym rozhodnutím) je zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výšky výživného. Avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Pokiaľ by súd nemal preukázanú zmenu pomerov a rozhodol by o zmene výšky vyživovacej povinnosti, išlo by vlastne o neprípustné preskúmanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výšky výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodnutia, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Len v prípade, ak má súd preukázané, že sa pomery účastníkov zmenili, môže rozhodnúť o zmene výšky vyživovacej povinnosti.

Odvolací súd zdôrazňuje, že konanie vo veciach maloletých, ktoré možno začať bez návrhu, sa súd naďalej spravuje vyšetrovacou zásadou, ktorej dôsledkom je primárna zodpovednosť súdu za zistenie skutkového stavu, ktorá je jeho povinnosťou, ktorú bude musieť splniť bez ohľadu na dôkazné návrhy a aktivitu účastníkov (§ 120 ods. 2 O.s.p.). Napriek tomu, že návrhy na ďalšie dokazovanie účastníkmi neboli v konaní produkované, okresný súd mal postupovať v súlade s vyššie uvedeným zákonným ustanovením a vykonať dokazovanie na zistenie skutkového stavu, na základe ktorého by mohol ustáliť, či v súdnej veci sú dané predpoklady pre zníženie výživného otca na

základe podaného návrhu. Zárobkové schopnosti a možnosti otca okresný súd zistil nedostatočne a jeho rozhodnutie je v tomto smere predčasné. Súd vykonáva dokazovanie na pojednávaní, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania (§ 122 O.s.p.). Dôkaz listinou sa pritom vykoná tak, že predseda senátu alebo samosudca na pojednávaní listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak súd vo veci nenariaďuje pojednávanie (§ 129 ods. 1 O.s.p.). Z obsahu spisového materiálu jednoznačne vyplýva, že okresný súd pochybil, keď na pojednávaniach neoboznámil účastníkov s obsahom spisového materiálu a listinnými dôkazmi, ktoré sa v ňom nachádzajú, no napriek tomu svoje rozhodnutie oprel o takéto dôkazy, čím porušil svoje procesné povinnosti vo vzťahu k účastníkom konania. Zo zápisnice o súdnom pojednávaní nie je zrejmé, s ktorými konkrétnymi listinnými dôkazmi súd vykonal dokazovanie (je nepochybne, že súd celý obsah spisu, vrátane obsahu pripojených spisov na pojednávaní nečítal, hoci to na strane 2 zápisnice o súdnom pojednávaní tak uviedol). Z obsahu zápisnice o súdnom pojednávaní vôbec nevyplýva, že samosudkyňa na začiatku pojednávania v súlade s ust. § 118 ods. 1 O.s.p. oznámila výsledky prípravy pojednávania. Navyše, okresný súd na uvedenom pojednávaní porušil aj svoju povinnosť vyplývajúcu z ust. § 118 ods. 4 O.s.p., keď pred skončením pojednávania nevyzval účastníkov, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci. Len bez ďalšieho konštatoval, že po poučení podľa § 120 O.s.p. návrhy na ďalšie dokazovanie nie sú a následne uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené. Účastníkov konania, ktorému bolo odopreté právo na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci, bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Z obsahu spisového materiálu tiež vyplýva, že okresný súd pochybil, keď ako podklad pre svoje rozhodnutie zobral do úvahy len daňové priznanie otca za rok 2012, a to s prihliadnutím na okolnosť, že návrh na začatie konania bol podaný na súd dňa 16.03.2013. V mesiaci apríl 2014 už súd mohol mať k dispozícii aj daňové priznanie otca za rok 2013, z ktorého by mohol dôsledne zistiť príjem otca v porovnaní s jeho príjmom v čase posledného rozhodovania o výživnom. Z obsahu spisového materiálu vôbec nevyplýva, že by bol súd skúmal aj majetkové pomery otca, prípadne stupeň dosiahnutého vzdelania, jeho zameranie, zdravotný stav, a či u neho došlo od posledného určenia výživného k výraznej zmene (schopnosti, prax, dopyt na trhu práce a pod.). Vo vzťahu k príjmu otca je potrebné zistiť aj dôvody zníženia jeho príjmov, a vyhodnotiť jeho potencialitu príjmov v zmysle kritérií uvedených vyššie. Záver okresného súdu o schopnostiach, možnostiach a majetkových pomeroch otca bol preto predčasný. Odvolateľ tiež správne namietal vo svojom opravnom prostriedku, že pokiaľ z rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 8C/35/2010 zo dňa 09.12.2010 súd zistil, že ním bolo manželstvo rodičov maloletej H. rozvedené, pričom maloletá H. spolu s vtedy maloletým bratom H. bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletých detí, a to na H. sumou 200,00 Eur mesačne a na H. sumou 150,00 Eur mesačne, záver okresného súdu o nepreukázaní jeho vyživovacej povinnosti voči synovi H. nie je správny. Okresný súd mal sám vykonať dokazovanie, o tom, či vyživovacia povinnosť otca voči teraz už dospelému synovi trvá. Zákon totiž nevyžaduje na zánik vyživovacej povinnosti vydanie súdneho rozhodnutia; pre jej zánik postačí, že dieťa je schopné samostatne sa živiť (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine). Pokiaľ si otec uspokojuje potrebu bývania tak, ako to uviedol t. j. že žije v podnájme u svojej sestry, takýto jeho výdavok nemožno považovať za neopodstatnený. Zároveň odvolateľ správne namietal, že pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 154 ods. 1 O.s.p.). Preto v čase vyhlásenia rozsudku, t. j. ku dňu 03.04.2014 súd nemohol zohľadňovať skutočnosť, že následne v mesiaci september 2014 nastúpi maloletá H. na štúdium na strednú školu. Túto okolnosť bude tiež potrebné v konaní preukázať a v prípade, že maloletá pokračuje v štúdiu na strednej škole, bude okresný súd povinný skúmať aj jej odôvodnené potreby, ktoré sa nepochybne v súvislosti s nástupom na strednú školu u nej zvýšili. Navyše, od posledného určenia výživného na maloletú uplynuli už štyri roky.

Zistenie skutkového stavu v tejto veci je povinnosťou súdu, ktorú je súd povinný splniť aj v prípade, že ďalšie návrhy na dokazovanie účastníkmi nie sú v konaní produkované. Okresný súd sa týmto ustanovením dôsledne neriadil a potencialitu príjmov otca, ako aj odôvodnené potreby maloletej nezistil v rozsahu potrebnom na zistenie skutkového stavu, ktorý by mohol byť podkladom pre jeho meritórne rozhodnutie.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. f), h) O.s.p. s použitím ust. § 221 ods. 2 O.s.p.).

V ďalšom konaní okresný súd v rámci prípravy pojednávania bude povinný doplniť dokazovanie v naznačenom smere, a to tak že dôsledne zistí jednak odôvodnené potreby maloletej H., no najmä zárobkové a majetkové schopnosti a možnosti (potencialitu príjmov) povinného rodiča - t. j. otca, a to s ohľadom na všetky kritériá uvedené odvolacím súdom vyššie. Okresný súd tiež doplní dokazovanie vyžiadanim si správ, prípadne pripojením súdneho spisu a tiež podľa návrhov procesných strán i vlastnej iniciatívy, a až následne po vykonanom dokazovaní postupom v súlade s ust. § 120 a nasl. O.s.p. vo veci opätovne rozhodne s tým, že v ďalšom konaní je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu uvedeným vyššie (§ 226 O.s.p.). Následne okresný súd vydá meritórne rozhodnutie, ktoré riadne odôvodní postupom v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Z hľadiska porovnania pomerov, prvostupňový súd posúdi odôvodnené potreby maloletej, ako aj zárobkové a majetkové schopnosti a možnosti otca uvedené v predchádzajúcom rozhodnutí (v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 16P/58/2010) a v čase jeho rozhodovania, pričom prihliadne na fakt, že návrh na začatie konania bol na súd podaný dňa 16.10.2013 a z tohto hľadiska musia byť aktualizované aj všetky potrebné dôkazy.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.